

רחל מרחלת על כל העולם

דונס פה דונס שם

עוד לא יבשה הדיו מסיפורי הנפלאות שנכתבו על נישואי השנה — סליחה, נישואי הדור — בין רוני פורר, יורשיהפלדה והעלמה גלית לבית פלאטק, יורשת-היהלומים. לא סתם חתונה, חתונה בהמשכים.

לכלה הורים, המחזיקים פה ושם דירה קטנה, מטוקיו במיורח ועד לונדון במערב. גם בישראל יש להם שיכון.

עכשיו, ברוך השם, גם הבת מסודרת. רוני קנה לאשתו הטרייה את הווילה המפוארת של

רוני פורר
בית בשבילה

השגריר הקובאי בהרצליה-פיתוח, ליידי מלון השרון.

הווילה הענקית משקיפה ממרומי הצוק על הים הרחב, ובתוכה נאגרו חפצי אמנות וגוי יקר-יערך. אינני יודעת אם רוני קנה גם את התכולה, אך אם לא, ההורים ודאי יעזרו לגבי פריז'דר ומכונת-כביסה. מי לא עוזר לווג צעיר?

גיי פילוף ורחל לילי
חלום לילי

לראשו, עשתה חושבים, הפשילה את השרוולים, והשניים עוברים ביחד יום ולילה בייצור כגריעור, וגם הם כמו הילדים מצליחים, ברוך השם.

בלילות מתהפך אבא על יצועו, וחולם על מיגרליהעמק. ממש כך. הוא השאיר שם לא רק מיפעל גדול שהקים, נותרו גם כמה לכבות שבורים. אחת מהם הגישה תביעת אבהות נגד אבא. אם תזכה, נספר בפעם הבאה על עוד אבא וילד ואח.

שנים. אך רווקא כשפסק האבא לרחוף את אפו, התלהטו העניינים, והשבח לאל, חלומי של אבא התגשם. השניים נשואים לגמרי.

כשפשט אבא את הרגל, ונאלץ לרדת קצת לאיטליה, השאיר כאן את הילד עם הכלה. אלה עברו כמו שרים, והיום יש להם מיפעל לביגדיעור משלהם. מה שחסר לאידיליה היה ביקור של החסידה, וגם זאת תבוא כוודאי בקרוב, בעונת-הצפררעים.

כשאמא ראתה את אבא שקוע בצרות עד מעל

חלום לילי קיץ איטלקי

בא לי קצת לרחל על הפילופים. כבר הרבה זמן לא הזכרתי את שם. אפשר לחשוב שהפכתי לצימחונית, שאול הרעל מעיטי, או שקיצתי ציפורנים.

קודם נעשה קצת סדר. יש האבא ששמו, נשמחה לסלי/פילוף יש האמא, פילוף, ששמה מורנדה, יש ילד פילוף, ששמו גיי, ויש כלה, הנקראת רחל לילי, אבל היא כבר לא עונה אפילו כשקוראים לה — לא לכל אחד.

כשלאבא היה בית-חרושת לבגדיעור במיגרליהעמק, היחסים עם אמא היו אסון. ניתוק מוחלט של הקשרים הדיפלומטיים. 15 שנים של ניתוק בינו וביניה. הקשר היה משהו כמו בין דג מלוח למרציפן.

אמא, ממוצא איטלקי מיוחס, התגיירה לכבוד אבא, אך אחרי הרג מלוח והמרציפאן בילתה יותר זמן באיטליה מאשר בארץ. ואבא גם הוא בילה. הוא ברק אישית כמעט כל דוגמנית שטופפה על מסלול התצוגה בשבילו.

הילד נשלח בינתיים לשווייץ, לפנימיה פרטית וסולידית, כדי לרכוש קצת תרבות והשכלה וללשט קצת את המינהגים. אך אפילו ממרחק כזה לא חדל אבא לדאוג לילד. היכן ימצא כלה נאה וחסודה וישראלית (קומבינציה קשה), כדי שזו תגרום לילד שיתיישב על התחת בארץ, ולא ידעה בשדות זרים?

כשראה אבא את חוה לוי מרגמת — חטף טילטו! כשניסה לרבר על לב הילד, סירב הנער לשידוכים, מה גם שהכלה מבוגרת ממנו בשלוש

לא נוצצים!

מילחמה תתימית מתנהלת בישראל, כשקט ונצינעה, בלי אנשי הקומנדו הימי, בלי סטילים, בקושי משחתות.

מלכת-המים 1969 שרית דמיר ביימה וניהלה את התצוגה המרכזית של שבוע-האופנה. שלא כבשנים עברו, נעדרו מהמסלול כמה מהנודעות והמפורסמות שברוגמניות ישראל, ואת מקומן תפסו חתיכות-יבוא מכל חלקי-העולם.

כשנשאלה שרית מדוע אין היא משתפת את תמי כרעמי, הסבירה שאינה זקוקה לכוכבות במופע, ובעיקר לא כאלה עם „נוצצים“ ליד העיניים.

מלכת המים 1974 תלמי בן-עמי טוענת שאינה מדוברת עם שרית כבר מזה כמה שנים. „ומה עם פינצ'י מור? מדוע היא לא הופיעה?“ אחרי אנחה קלה השיבה: „כי היא חברה טובה שלי.“

היהורו לא לעבור כסכיבה, אחרת גם אתם, כמו פינצ'י, תירטבו!

שרית דמיר
מלכות -

תמי בן-עמי
- בברוגו